

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016200816
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200816.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci žalobcu: H. Z., nar. XX.XX.XXXX, št. príslušnosť Alžírka demokratická ľudová republika, bytom O. Č.. XXX, XXX XX O., zastúpeného: JUDr. Peter Kovács, AK so sídlom Rovinka 651, 900 41 Rovinka, proti žalovanému (sťažovateľovi): Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície, Hrobákova 44, 852 42 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2016/000960-026 zo dňa 25.04.2016 v spojení s rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície PZ Trnava spis. zn. PPZ-HCP-BA9-68-016/2015-AV zo dňa 01.06.2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/103/2016-70 zo dňa 04.04.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov kasačného konania voči sťažovateľovi.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trnava v zmysle § 77 odsek 1 zákona č. 404/2011 Z. z. vydalo rozhodnutie spis. zn. PPZ-HCP-BA9-68-016/2015- AV zo dňa 01.06.2015, ktorým podľa § 82 ods. 2 písmeno b) a c) zákona č. 404/2011 Z. z. administratívne vyhostilo žalobcu, pretože ohrozuje bezpečnosť štátu a bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a nebol mu uložený trest vyhostenia. Účastníkovi konania v zmysle § 82 ods. 3 písmeno b) zákona č. 404/2011 Z. z. uložil zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky na dobu 5 (päť) rokov. V zmysle § 77 odsek 1 zákona č. 404/2011 Z. z. sa administratívne vyhostil do ktorejkoľvek tretej krajiny, do ktorej sa dobrovoľne rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme. Podľa § 83 ods. 2 písm. c) zákona č. 404/2011 Z. z. sa účastníkovi konania neurčila lehota na vycestovanie z územia Slovenskej republiky. Podľa § 82 ods. 10 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. lehota zákazu vstupu začala plynúť dňom vykonania administratívneho

vyhostenia. Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov správny orgán vylúčil odkladný účinok odvolania proti tomuto rozhodnutiu.

2. Žalovaný na odvolanie žalobcu zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tak, že vo výrokovvej časti vyslovil, že rozhodnutie vydané prvostupňovým orgánom sa mení zo znenia: „Podľa § 82 ods. 2 písm. b) a c) zákona C. 404/2011 Z. z. sa administratívne vyhostíuje Štátny príslušník Alžírsko menom Z. H., nar. XX.XX.XXXX, číslo cestovného dokladu XXXXXXXXXX platný od 12.05.2014 do 11.05.2024, pretože účastník konania ohrozuje bezpečnosť štátu a bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a nebol mu uložený trest vyhostenia“ na znenie: „Podľa § 82 ods. 2 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. sa administratívne vyhostíuje štátny príslušník Alžírsko menom Z. H., nar. XX.XX.XXXX, číslo cestovného dokladu XXXXXXXXXX platný od 12.05.2014 do 11.05.2024, pretože účastník konania ohrozuje bezpečnosť Štátu“.

3. Žalovaný rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 01.06.2015 bola na správny orgán z Odboru boja proti terorizmu Prezídia Policajného zboru doručená písomnosť č. p.: PPZ-GBT-18-022/2015 zo dňa 29.05.2015, z ktorej vyplýva, že Odbor boja proti terorizmu Prezídia Policajného zboru prijal informáciu z mimorezortného zdroja prostredníctvom ORKA P PZ č. p.: PPZ-RKA-V-221-1/2015 o osobe žalobcu, ktorá je utajovanej charakteru so stupňom utajenia „Výhradene“ a podľa informácie ktorej účastník konania predstavuje bezpečnostné riziko pre územie Slovenskej republiky. Na správnom orgáne bola s účastníkom konania spísaná zápisnica o podaní vyjadrenia č. p.: PPZ-HCP-BA9-68-008/2015-AV zo dňa 01.06.2015. Žalobca na území Slovenskej republiky spáchal prečin nebezpečného vyhrážania a nebol mu uložený trest vyhostenia a ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky, a tak správny orgán na základe správnej úvahy a podkladov, ktoré si zabezpečil, riešil protiprávne konanie účastníka konania uložením administratívneho vyhostenia s určením zákazu vstupu na územie Slovenskej republiky na dobu 5 (päť) rokov. Na základe uvedeného vydal dňa 01.06.2015 rozhodnutie o administratívnom vyhostení a určením zákazu vstupu účastníkovi konania pod č. p.: PPZ-HCP-BA9-68-010/2015-AV.

4. Žalovaný k zmene výroku napadnutého rozhodnutia pristúpil z dôvodu, že v tom čase nebolo právoplatne ukončené konanie v trestnej veci (vypustenie § 82 ods. 2 písm. c) zákona o pobyte cudzincov), avšak z dôvodu existencie utajovanej informácie so stupňom utajenia „Výhradene“, ktorou disponuje Odbor riadenie kriminálnych analýz Prezídia policajného zboru žalovaný ponechal v rozhodnutí § 82 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného.

6. Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Krajský súd za rozhodujúcu procesnú námietku žalobcu považoval, že žalovaný opomenul rozhodnúť vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia o ďalších častiach výroku, ktoré žalobca napadol odvolaním. Tieto časti výroku žalovaný ani nezmenil, ani nepotvrdil a ani nezrušil a odvolanie žalobcu v žiadnej časti nezamietol. Rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2016/000960-026 zo dňa 25.04.2016 je preto nepreskúmateľné v častiach, o ktorých druhostupňový správny orgán nerozhodol, nenadobudlo právoplatnosť a teda je aj nevykonateľné.

8. Poukázal na to, že v správnom konaní zavŕšenom vydaním rozhodnutia správneho orgánu, výrok rozhodnutia predstavuje jeho najdôležitejšiu časť, pretože sa v ňom vymedzujú konkrétne práva a povinnosti účastníka konania. Iba výrok môže obsahovať rozhodnutie vo veci, je jadrom rozhodnutia a k tomu sa viaže vykonateľnosť rozhodnutia. Výrok musí byť jasný, určitý a zrozumiteľný, aby účastník konania a správny orgán, ktorý má takýto výrok preskúmať alebo vykonať, mohol jednoznačne a bez

akýchkoľvek pochybností poznať výsledok konania. Požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výrokovej časti rozhodnutia treba dôkladne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutí druhostupňových správnych orgánov.

9. Z dikcie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní nevyplýva, ako má odvolací orgán postupovať v prípade viaczložkového výroku v prípade, že je potrebné meniť len jeden alebo viaceré zložky výroku, z logiky veci, ale hlavne v záujme jasnosti a zrozumiteľnosti rozhodnutím založených alebo zmenených práv a povinností, aj vzhľadom na charakter konania (priestupkové konanie, kde len výrok je záväzný, pričom musí obsahovať obligatórne náležitosti) je podľa krajského súdu potrebné, aby výrok druhostupňového rozhodnutia obsahoval aj vo vzťahu k nezmeneným výrokom prvostupňového rozhodnutia potvrdzujúci výrok a zamietnutie odvolania.

10. Podľa ustálenej judikatúry zmena rozhodnutia nemusí byť úplná, ale môže byť aj čiastočná s tým, že odvolací správny orgán musí vo svojom rozhodnutí jednoznačne vyjadriť, ktorý výrok preskúmaného rozhodnutia mení a v ktorej časti rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie zamieta, čo bolo v prejednávanej veci splnené (napr. rozsudok NS SR spis. zn. 10Sžo/55/2015, rozsudok NS SR spis. zn. 5Sžo/190/2015). Napadnuté rozhodnutie č. PPZ-HCP-BA2-2016/000960-026 zo dňa 25.04.2016 z dôvodu nerozhodnutia o ostatných výrokoch rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť.

11. Na základe uvedených skutočností krajský súd dospel záveru, že napadnuté preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Išlo tak o prvoradý a najpodstatnejší dôvod zrušenia napadnutého rozhodnutia. V ďalšom konaní bude žalovaný viazaný vysloveným právnym záverom súdu (§191 ods. 6 SSP) a bude jeho povinnosťou vo veci opätovne konať, vyhodnotiť všetky dôkazy, a vydať nové rozhodnutie vo veci.

III.

Kasačná sťažnosť

12. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

13. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že preveril všetky relevantné skutočnosti a pristúpil k tomu, že zmenil výrok odvolaním napadnutého rozhodnutia tak, že vypustil ustanovenie § 82 ods. 2 písm. c) zákona o pobyte cudzincov (policajný útvar administratívne vyhostí štátneho príslušníka tretej krajiny, ak bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a nebol mu uložený trest vyhostenia). Z uvedeného vyplýva, že žalovaný ponechal v rozhodnutí ustanovenie § 82 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov (policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak ohrozuje bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie). Žalobca bol teda v súlade s uvedeným ustanovením administratívne vyhostený z územia Slovenskej republiky a bol mu uložený zákaz vstupu na toto územie na päť rokov.

14. K zmene výroku napadnutého rozhodnutia došlo z toho dôvodu, že v tom čase nebolo právoplatne ukončené konanie v trestnej veci (vypustenie § 82 ods. 2 písm. c) zákona o pobyte cudzincov), avšak z dôvodu existencie utajovanej informácie so stupňom utajenia „Výhradené“, ktorou disponuje Odbor riadenia kriminálnych analýz Prezídia policajného zboru odvolací orgán ponechal v rozhodnutí § 82 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov.

15. Žalovaný sa nestotožňuje s rozhodnutím krajského súdu, nakoľko zákon mu umožňuje zmeniť výrok rozhodnutia len čiastočne a z predmetného rozhodnutia je jasné, ktorú časť výroku správny orgán zmenil. Tieto skutočnosti sú rozpísané aj v odôvodnení predmetného rozhodnutia, ktoré tvorí tiež dôležitú časť rozhodnutia. Zároveň je takýto postup aj v súlade s ustálenou judikatúrou, tak ako to uviedol aj krajský súd (rozsudok NS SR sp. zn. 10Sžo/55/2015 a rozsudok NS SR sp. zn. 10Sžo/190/2015).

16. Zrušenie rozhodnutia správneho orgánu a jeho vrátenie na ďalšie konanie považuje žalovaný za nehospodárne konanie, nakoľko krajský súd zrušil a vrátil na nové konanie iba rozhodnutie odvolacieho orgánu, ktorý zaviazal napraviť „vadu“ rozhodnutia. Žalovaný ako odvolací orgán, nakoľko stále existuje dôvod považovať žalobcu za „bezpečnostné riziko“ pre Slovenskú republiku (existencia informácie utajovaného charakteru), bude musieť zvoliť rovnaký postup, iba upraví výrok rozhodnutia podľa toho, ako mu to ukladá krajský súd.

17. Žalovaný má za to, že skutočnosťami, ktoré vytýka žalobca vo svojej žalobe, a ktoré namietal aj vo svojom odvolaní sa odvolací orgán zaoberal dostatočne a dôsledne. Zároveň svoje zistenia dostatočne odôvodnil vo svojich rozhodnutiach. Zmena výroku bola podľa názoru žalovaného vykonaná v súlade so zákonom. Zároveň nesúhlasí s dôvodmi, ktoré uviedol krajský súd vo svojom rozsudku ako dôvody zrušenia rozhodnutia. Žalovaný správny orgán sa v kasačnej sťažnosti zároveň pridržiaval svojho stanoviska k žalobe, č. p.: PPZ-HCP-BA2-2016/007474-005 zo dňa 15.06.2016, ktoré bolo na krajský súd podané dňa 16.06.2016 a považuje ho za dostatočné a vyčerpávajúce.

18. Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a žalobu zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky, pri preskúvaní kasačnej sťažnosti žalovaného zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky podal dňa 24.05.2016 v obdobnej veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 10Sža/3/2016 na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 120 ods. 2 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s ustanovením s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, ods. 2 a čl. 13 ods. 4 v spojení s čl. 46 ods. 1 a ods. 2, čl. 47 ods. 3 a s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 6 ods. 1, s čl. 13 v spojení s čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie.

20. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. PL.ÚS 8/2016-131 dňa 12. decembra 2018 rozhodol, že ustanovenie § 120 ods. 2 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a s čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie. Vo zvyšnej časti návrhom nevyhovelo.

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je nedôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.04.2019 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

22. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené napadnuté rozhodnutie žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2016/000960-026 zo dňa 25.04.2016, ktorým bolo zmenené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tak, že vo výrokovej časti vyslovil, že rozhodnutie vydané prvostupňovým orgánom sp. zn. PPZ-HCP-BA9-68-016/2015-AV zo dňa 01.06.2015 sa mení zo znenia: „Podľa § 82 ods. 2 písm. b) a c) zákona C. 404/2011 Z. z. sa administratívne vyhostuje Štátny príslušník Alžírsko menom Z. H., nar. XX.XX.XXXX, číslo cestovného dokladu XXXXXXXXXX platný od 12.05.2014 do 11.05.2024, pretože účastník konania ohrozuje bezpečnosť štátu a bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a nebol mu uložený trest vyhostenia“ na znenie: „Podľa § 82 ods. 2 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. sa administratívne vyhostuje štátny príslušník Alžírsko menom Z. H., nar. XX.XX.XXXX, číslo

cestovného dokladu XXXXXXXXXX platný od 12.05.2014 do 11.05.2024, pretože účastník konania ohrozuje bezpečnosť Štátu“. Na základe uvedeného žalovaný aplikoval v odôvodnení rozhodnutia § 120 ods. 2 písm. i/ zákona o pobyte cudzincov, t. j. v odôvodnení rozhodnutia uviedol iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky.

23. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. PL.ÚS 8/2016-131 dňa 12. decembra 2018 rozhodol, že ustanovenie § 120 ods. 2 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a s čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie.

24. Vyhlásením v zbierke zákonov má nález ústavného súdu vydaný v konaní o súlade právnych predpisov okamžité právne účinky: - právne predpisy, ich časti alebo jednotlivé ustanovenia, o ktorých ústavný súd rozhodol, že nie sú v súlade s ústavou, ústavnými zákonmi, ale s medzinárodnou zmluvou, s ktorou vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „s ústavou“), strácajú svoju účinnosť, t. j. ich aplikácia sa „zastavuje“ a nemajú žiadne právne účinky.

25. Ústava v čl. 125 ods. 3 prikazuje zákonodarcovi t. j. orgánu, ktorý vydal taký právny predpis nesúladný s ústavou, uviesť ho do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu do súladu s ústavou, ak ide o „podzákonné právne predpisy“ [čl. 125 ods. 1 písm. b) a c) ústavy] aj s inými zákonmi a ak ide o predpisy uvedené v čl. 125 ods. 1 písm. d) ústavy, aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. „Sankciou“ za nesplnenie tejto povinnosti je strata platnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo jednotlivého ustanovenia po márnom uplynutí šiestich mesiacoch legislatívnej pasivity zákonodarcu (normotvorcu) od vyhlásenia nálezu v zbierke zákonov.

26. Z výroku nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 8/2016-131 zo dňa 12. decembra 2018 vyplýva, že podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky strácajú účinnosť ustanovenia § 120 ods. 2 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie tieto ustanovenia do súladu s čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a s čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, strácajú po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

27. Na tomto mieste považuje najvyšší súd za dôležité zdôrazniť, že zatiaľ čo derogačné účinky určujú, kedy prestáva byť derogovaný predpis platným, neaplikovateľnosť znamená, že všeobecné súdy nemajú aplikovať ustanovenia zákona, ktoré bolo ako protiústavné zrušené ústavným súdom, a to aj v prípade, že účinky takéhoto nálezu nastanú až v budúcnosti. Ústavný súd SR tiež judikoval, že aj keď síce k pozbaveniu platnosti derogovaného zákona dochádza s účinkom „ex nunc“, rozpor s ústavným poriadkom, ktorý bol dôvodom zrušenia zákona nastáva už v priebehu jeho platnosti.

28. Účinok „ex nunc“ nevyklučuje, že práve aplikácia protiústavného právneho predpisu zo strany orgánu verejnej moci mohla viesť k zásahu do základného práva alebo slobody jednotlivca. Preto nemožno v niektorých prípadoch aplikovať právnu úpravu účinnú v relevantnom období, aj keď táto bola zrušená derogačným nálezom pre neústavnosť až následne.

29. S prihliadnutím na uvedené, možno konštatovať, že pokiaľ bol aj zákon zrušený pre rozpor s ústavným poriadkom, tak v zásade neprestáva byť vo vzťahu k právnym skutočnostiam nastaným behom jeho platnosti aplikovateľný, s výnimkou ak sa derogačný dôvod týka zásahu do ústavou garantovaných základných práv a slobôd (materiálneho jadra ústavy). Uvedené by pritom malo platiť aj vo vzťahu k výkonu práv a povinností z rozhodnutí orgánu verejnej moci vydaných na základe zrušeného právneho predpisu.

30. Všetky orgány verejnej moci vrátane sú povinné interpretovať výklad ústavných zákonov, zákonov a ďalších právnych predpisov v súlade s generálnym interpretačným princípom zakotveným v čl. 152 ods. 4 ústavy, podľa ktorého takýto výklad musí byť v súlade s ústavou.

31. Vzhľadom k tomu, že ustanovenie § 120 ods. 2 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého žalovaný postupoval, a to tým spôsobom, že neodôvodnil rozhodnutie, ktoré bolo vydané na základe ustanovenia § 82 ods. 2 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov, hoci ustanovenia ustanovenie § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov účinnom v čase vydania rozhodnutia žalovaným odôvodnenie takéto rozhodnutia nevyžadovalo, predmetné ustanovenie stratilo účinnosť dňom zverejnenia Nálezu Ústavného súdu SR PL.ÚS 8/2016-131 zo dňa 12. decembra 2018 v zbierke zákonov, bolo potrebné považovať výrok rozsudku krajského súdu, ktorý zrušil rozhodnutie žalovaného, hoci z iného dôvodu, za vecne správny.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie správneho orgánu z vyššie uvedených dôvodov nie je v súlade so zákonom, a keďže súd prvého stupňa rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, kasačný súd dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné podľa § 460 SSP ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko kasačné námietky sťažovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

33. O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý mal úspech vo veci podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov kasačného konania.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.